

Skriftlig fremsættelse $^{14}/_3$ (F. sp. 1160). 1. beh. $^{18}/_4$ (F. sp. 2439). Partiernes ordførere: Peter Nielsen, Asger Jensen, Jens Frandsen, Martin Pedersen, Chr. Madsen og Kjær Rasmussen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) (se side 175). Beretning (B. sp. 1567) afgivet $^{27}/_9$.

Forslaget til folketingsbeslutning havde følgende ordlyd: „Folketinget opfordrer finansministeren til i folketinget at fremsætte forslag til lov, der sikrer lønmodtagerne skattebegunstigelse i en passende periode, når de lider løntab som følge af uforskyldt arbejdsløshed, sygdom eller ulykkestilfælde.“

I bemærkningerne siges det, at den pågældende efter ledighed eller arbejdsudygtighed af en vis varighed — 14 dage — må være berettiget til henstand med betaling af skat, herunder restancer. Hvis ledigheden eller arbejdsudygtigheden bliver af betydelig varighed — 2 måneder eller mere — bør vedkommendes skat nedsættes. Endelig bør henstandsgivelse omfatte en vis periode efter genoptagelsen af arbejdet, ligesom der for afviklingen af restancer bør fastsættes en passende afdragsordning. I tilfælde, hvor den pågældendes ægtefælle har indtægter, som dog ikke er af en sådan størrelse, at de sikrer familien et uændret levestandard trods løntabet, må der fastsættes ændrede regler for skattens inddrivelse hos ægtefællen, således at familien sikres et passende levestandard.

I fremsættelsestalen anføres det bl. a.: „Det faktum, at vi tilsyneladende er på vej ind i en periode med tendens til stigende arbejdsløshed, jfr. det økonomiske sekretariats årsoversigt, aktualiserer forslaget. I øjeblikket betales skat af indkomsten i kalenderåret 1966 — altså en periode med temmelig god beskæftigelse. I dag, hvor antallet af arbejdsløse i visse landsdele allerede er meget stort, kan det være overmåde byrdefuldt for disse lønmodtagere at klare den store skat, som er blevet dem pålignet på grundlag af fuld arbejdsindtægt.“

Under 1. behandling gennemgik *finansministeren* de forskellige regler om henstand og nedsættelse. Spørgsmålet om tilbageholdelse i arbejdsløshedsunderstøttelse hørte under *indenrigsministeren*. Det var kommunalbestyrelsen, der havde afgørelsen. *Indenrigsministeren* havde i et cirkulære udtalt, at der burde vises tilbageholdenhed med at anvende tilbageholdelse i understøttelsen. Den samme tilbageholdenhed med inddrivelsen blev vist ved henstandsordninger. Dette spørgsmål hørte ligeledes under *indenrigsministeren*. Spørgsmålet om skatnedsættelse hørte under *indenrigsministeriet*, for så vidt angik